

Storstrømmen er, som oplyst forleden Dag af det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) — Oplysningerne stammer fra Trafikministeriet og er derfor rigtige — 556,000 Kr. Den er steget i Løbet af de sidste 4 Aar med 164,000 Kr. Den var i 1909—10 kun 204,000 Kr. for Personer og 188,000 Kr. for Gods, nu er den 346,000 Kr. for Gods og 210,000 Kr. for Personer, i alt 556,000 Kr. I de sidste 4 Aar har der altsaa været en Indtægtsforøgelse af 164,000 Kr., hvilket er 42 pCt. Af disse 42 pCt. skyldes de 20 pCt. Takstforhøjelsen, medens de 22 pCt. stammer fra forøget Gods- og Persontrafik. Dette stemmer ogsaa med, hvad jeg før oplyste, at Godstrafikken er steget med 28 pCt. og Persontrafikken med 16 pCt. Den gennemsnitlige Stigning er da 22 pCt. Jeg maa her sige, at den Omstændighed, at det er Godstrafikken, der er steget saa stærkt, maa gælde som formildende Omstændighed overfor eventuelle Modstandere af Sagen — om der endnu skulde være saadanne. I 1909—10 pointerede man stærkt overfor Trafikminister Weimann, at den Omstændighed, at der var nogle flere rejsende, betød i Grunden ikke meget, men det farlige var, at Godstrafikken var gaaet ned, og den Betragtning var absolut rigtig. Men var den det i 1909—10, saa er den det ogsaa i 1913—14. At det nu er Godstrafikken, der er steget saa stærkt, er da et anbefalende Moment, og jeg haaber, at Mindretallets Tilhængere vil erkende dette.

En korrekt forretningsmæssig Bedømmelse vil vise os følgende Tal, naar Broen vurderes for sig. Anlægsudgiften er uden Hensyn til de Materialier, der frigøres ved Broens Anlæg, 8,810,000 Kr. Indtægten ved Transport af Gods og Personer var i Fjor 556,000 Kr. I Løbet af de næste 4 Aar vil disse Indtægter stige med 22 pCt., det vil sige, at i Aaret 1915—16, Aaret, før Broen vil kunne være færdig, hvis dens Anlæg kan paabegyndes til Sommer, vil vi have en Driftsindtægt af 678,320 Kr. Derfra skal drages Driftsudgifterne, Udgiften til Vedligeholdelse og Amortisation. Det er, som nævnt, 149,000 Kr. Restbeløbet, 529,000 Kr., haves til Raadighed som Rente af Anlægskapitalen, eller nøjagtig 6 pCt. Hvad enten man vurderer Anlægget som Led i et allerede tilstedeværende, men forældet Driftssystem eller vil bedømme Broen som et Aktiv for sig, vil man se, at den har en Forrentningsevne paa 6 pCt. Et saadant Aktiv skal man ikke være ked af at besidde,

det har tillige store Udviklingsmuligheder. I Løbet af de næste 4 Aar vil Indtægten stige saa stærkt, at der er en Forrentningsevne af 8 pCt., og i Aaret 1917, paa det Tidspunkt, hvor Broen vil kunne tages i Brug, vil der være en Forrentningsevne paa 7 pCt. Jeg skønner, at Indehaveren af et saadant Aktiv maa bestræbe sig for hurtigst og efter bedste Evne at simplificere Driften og udnytte Aktivet. At dette sker alene ved Anlæg af Broen, derom er der ingen Tvivl, thi Driftsudgiften ved Færgefarten er stigende proportionalt med Indtægten, ja ofte stærkere, saa ad den Vej naas ikke noget Udbytte.

Hvis den høje Regering lod sig bevæge til at fremsætte Forslag om denne Bro mellem Sjælland og Falster allerede i indeværende Samling, kunde det sikkert gennemføres paa Rigsdagen, og jeg skal tillade mig at anbefale Finansudvalget at tage Sagen under velvillig Overvejelse sammen med den højtærede Trafikminister. Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) sluttede sin Anbefaling af denne Sag med en Henvi-
 ning til den Betydning, Broen vilde faa, saafremt det Projekt, der ligger i Luften: en ny Forbindelse mellem Norden og Vesteuropa over Rødby—Femern, skulde blive til Virkelighed i de nærmeste Aar. Uagtet jeg ogsaa tror, at denne Forbindelse hurtigt vil blive nødvendiggjort af Udviklingen i vore Nabolande, mener jeg ikke, der er Anledning til paa nærværende Tidspunkt at regne med dette Forhold. Det ligger ude i Fremtiden; lad os holde os til det nærværende! Broen kan nemlig bære sig selv økonomisk ved Hjælp af den Trafik, der findes i Øjeblikket. Den højtærede Finansminister udtalte ved Fremlæggelsen af Finansloven, at saafremt der skulde være Ønsker fremme om at anspænde den nationale Foretagsomhed i denne Retning, maatte man vide, at der vilde kræves overordentlige Midler til saadanne overordentlige Foranstaltninger. At dømme efter Grundtonen i den højtærede Ministers Tale skønner jeg ikke, at der er Anledning for os til at tænke paa at knytte til Broanlægget Betragtninger over en Plan, som i sig selv vil kræve overordentlige Udgifter. Lad os fæste vor Opmærksomhed ved det nærværende! Fordelen ved at skride til Anlæg af Broen er saa iøjnefaldende, at selv de tidligere Modstandere aabenbart nu vil finde Behag i at give Sagen deres Tilslutning; saa meget mere som Modstanden sidst ikke buni-